У березневе свято
Я рано-рано встала,
Малюночок весняний
Гарненько змалювала:
Вербички волохаті,
Високе небо ясне,
І сонечко у небі
Горить-горить, не гасне...

Піду я в крайню хату
До баби Якилини:
Ані дітей у неї,
Ані рідні-родини.
Вона стара і квола,
Журлива й сумовита:
В війну
її синочка
Під Харковом убито.
За нашу Батьківщину
Наклав він головою...

Бабусю я розважу,
Погомоню з старою,
Віддам їй сонце, небо,
Вербички волохаті:
Нехай весна засяє
В її самотній хаті!